

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4362/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Оленик, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације и Републички хидрометеоролошки завод, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7209/18 од 15.05.2019. године, у седници од 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7209/18 од 15.05.2019. године као изузетно дозвољеној.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7209/18 од 15.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П бр. 4073/18 од 27.06.2018. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу, исплати износ од 867.300,00 динара, са законском затезном каматом почев од 27.06.2018. године, па до коначне исплате. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 111.196,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7209/18 од 15.05.2019. године, одбијена је жалба тужене потврђена је првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права предлажући да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса

или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Ово из разлога што одлука нижестепених судова у погледу постојања одговорности и тужене Републике Србије – Министарства унутрашњих послова – Сектора за ванредне ситуације за накнаду штете у конкретном случају, не одступа од става Врховног касационог суда заузетог приликом одлучивања у предметима са истим или сличним чињеничним и правним основом, из ког разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом од 14.03.2018. године тужилац је тражио накнаду материјалне штете у укупном износу од 867.300,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**